

Levla 14910

Emin Reşah

2020-05-11 08:12:28+0300

Bubonik vebanın kovaladığı insanlar. Doğrulmaya çalışan yedi kanatlı kız. Yas bağlarına sımsıkı sarılmış, hayretle zeminin üzerinde geziyor. Yarlığasın seni bildiğin tanrılar.

Yakardığım zamanların her kelimesinde seni anıyorum. Bildiğim tüm kelimelerin anlamlarından azat et. Senin ismin dışında hiçbir isim kalmasın dilimde.

Uzun zamandan sonra seni görmek, seninle dertleşmek. Nereden baksan yetmiş yıl olmuş. Kendimi bıraktığım gibi hatırlamıyorum hiç. Araya girenlerin hatırası hala dipdiri. Buradaysa her şey aynı sanki. Bildiğim tüm ayırdedişleri bırakıp gelmişim.

Nar bahçesinde nur ateşi. Kemal ayini diyorlar. Yakaladıkları fahişeleri kurban ettiklerine dair söylentiler dolaşıyor. Halbuki yaptıkları bir iki bez bebeği ortada yanan piknik ateşine atmak. Sonra da bağırıp çağırıp dağılıyorlar.

Zaman beni bildiğim her şeyden kurtarıyor. Kendisi hariç. Zamanın kölesi olarak nereye gitmek niyetindesin? Zamanın kölesi olduğun sürece nasıl özgür olabilirsin?

Visal kutusuna vasiyet yazan bir bebek. İstikrar arıyorsan yanlış dünyaya geldin. Burada her şeyin ne kadar kırılğan olduğunu ve güzelliğin bile kırılğanlıkla ölçüldüğünü anlayacaksın. Kırmaya mı geldin, kırılmaya mı?

Satılmış zamanların hepsinden daha derin ve daha dalgalı bir zamandır bu. Benim zamanım. An size eşyayı getirmez. An yoktur. An sizi azat etmez. An yoktur. Ana bakarsan tarihinden, geçmişinden, geleceğinden kurtulursun ve bunun iyi tarafları vardır, kötü tarafları da. İnsanların anı yaşamayı güzel

saymaları anın cehaletinden. Anı bilsen yok olursun, geçmiş ve gelecek d r l r kalır.